

TMMOB 41. OLAĞAN GENEL KURUL SONUÇ BİLDİRGESİ
(27-30 Mayıs 2010 ANKARA)

"Maden ocağının dibinde ışık yok.

Hava yok maden ocağının dibinde

...

Bir sen varsın maden ocağının dibinde direnen"

İş cinayetlerinde kaybettiğimiz emekçilerin anısına...

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin 41.Olağan Genel Kurulu küresel sermayenin dünyayı kasıp kavurduğu, yoksulluğun, açlığın hızla yayıldığı, savaş ve saldırıların ara vermediği, kısaca kapitalizmin bütün kurallarının, yöntemlerinin devreye sokulduğu bir dönemde yapılmaktadır.

Özellikle ikinci Paylaşım Savaşı'ndan sonra dünya, iki kutuplu yapısından 1990'lı yıllarda sosyalist blokun çöküşü ile birlikte emperyalistler lehine tek kutupluluğa dönüşmüştür. 1980'li yıllarda yeni bir dünya düzeni oluşturmak için harekete geçen emperyalist kapitalist sistem neo-liberal politikalarını son yıllarda çok hızlı bir biçimde dünyanın her yerinde hayata geçirmiştir. Dünyada Reagan/Thatcher dönemi olarak anılan bu sürecin bizdeki yansıması ise 24 Ocak kararları ve 12 Eylül askeri faşizmi olarak karşımıza çıkmıştır. Bugün ise yeni güçlü kutupların oluştuğu, her sorunun yeni pazarlıklara konu olduğu, uluslararası boyut kazanabilecek bölgesel gerilimlerin yaşandığı, kapitalist dünya ekonomisinin yayılmacı karakterine uygun çelişki ve çatışmalı yeni bir dönem sürmektedir.

Dünyamıza, küresel çıkar politikalarının neden olduğu savaşlar, işgaller, katliamlar, soykırımlar, daha yoğun sömürü, işsizlik, açlık, yoksulluk ve yolsuzluk düzeni damgasını vurmuştur. Başını ABD'nin çektiği emperyalizm hiçbir ulusal kural, düzenleme ve sınırlama ile karşılaşmayacağı küresel bir sömürü ortamı yaratmak için dünyayı yeniden şekillendirmektedir. 11 Eylül; emperyalistlerin, ekonomik yayılmacılığı askeri işgallerle daha da derinleştireceği yönündeki tercihlerini açığa çıkartmıştır.

Küresel sermaye serbest dolaşım ile dünya ölçeğinde demokrasilerin gelişeceğini ileri sürmektedir. Ancak dünya konjonktüründe emperyalist çıkarlar doğrultusunda ortaya çıkan işgallerin, savaşların ve yaratılan diktatörlüklerin bu savı çürüttüğünü açıkça görmekteyiz. Gelişmekte olan ülkelerin gerek ekonomik yapılarını gerekse siyasal yapılarını hegemonyası altına almaya çalışan küresel sermaye, sözcüleri IMF ve Dünya Bankası gibi kurumların aracılığı ile bu ülkelere kendi programlarını ve krizlerini aşmak için baskı ve sömürü politikalarını dayatmaktadır.

2008 yılının son çeyreğinde dünyada başlayan ve derinlemesine süren dünya ekonomik krizi kapitalizmin kaçınılmaz bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır. Avrupa'yı da kasıp kavuran, Yunanistan'la gün yüzüne çıkan ekonomik kriz bize de yansımaktadır. Dünya kapitalizminin belirli aralıklarla yaşamış olduğu kriz, ülkemiz için kronikleşmiş ve yaşamımızın bir parçası

olmuştur. Kriz tüm emekçi kesimleri işsizleştirip, yoksullaştırdığı gibi biz mühendis, mimar ve şehir plancılarını da işsizleştirmiş veya çalışan yoksullar haline getirmiştir.

Kapitalizm, tarihinin en büyük bunalımlarından birisini yaşarken, şunu açıkça tespit etmek gerekiyor: "Krizler kapitalizme içkindir. Teknik bir sorun, arızı bir durum olarak sunulmaya çalışılsa da, bu kriz de, daha öncekiler gibi, kapitalizmin işleyiş yasalarından kaynaklanmaktadır."

Teknolojik yenilikler, emek sömürsünün arttırılması, esnek üretim modeline geçiş, savaş gibi yöntemler, kapitalizmin son otuz yıldır, ekonomiyi büyütme ve sermayenin karını maksimize etmeye dönük politikaları olarak hayata geçirildi. Bütün bu yolların tıkanıdığı noktada bugünkü yapısal krizle karşılaşıldı.

Ekonomik alandaki kriz, kapitalizmin yarattığı her anlamdaki eşitsizlikleri ve adaletsizlikleri derinleştirmektedir. Bu kriz salt iktisadi değil sosyal ve siyasal anlamda da bir buhranın kapısını aralamakta, aynı zamanda yaşadığımız bu karanlık çağın değişebileceğine dair iyimserliğin ve umutların da kapısını daha güçlü bir biçimde aralamaktadır.

Dünyadaki bu değişim, kuşkusuz Türkiye'nin geleceğinde de belirleyici olacaktır. 12 Eylül sonrası emperyalizmin yeni sömürü politikalarına göre şekillenmiş, küresel kapitalist sistemle bütünleşmiş olan bugünkü ekonomik ve sosyal yapılanma; içinde barındırdığı sorunlarla birlikte yeni sorunlar yaşamaya başlayacaktır.

AKP, 'Kriz bizi teğet geçecek' dese de ardı ardına yapılan zamlar, işten çıkarmalar ve IMF ile yeni bir stand-by anlaşmasının gündeme gelmesi, sermaye çevrelerinin krizi aşma gayretlerinin yönünü de göstermektedir.

Türkiye'de egemen sınıflar ve onların taşeronu AKP Hükümeti, kapitalist küreselleşme ve neo-liberal politikalar ekseninde, her alanda özelleştirme, buna bağlı olarak örgütsüzleştirme, kuralsızlaştırma ve ticarileştirme ile dışa bağımlı yapıyı pekiştirmiştir.

Bu noktada istihdam verileri büyük olumsuzluklar taşımaktadır. İşsizlik oranı, tarımdan koparılan milyonların da etkisiyle, gayri resmi rakamlara göre %20'leri aşmıştır. Özellikle sanayi yatırımları çok sınırlı kaldığından yeni istihdam alanları açılmamaktadır. Verimlilik artışı senaryosu ile işgücü sömürsü katmerleşmiştir. İşsizlik kronik bir sorun haline gelmiştir. Üyelerimiz de bu girdabın içinde mesleki, ekonomik, sosyal tatminsizlikler ile karşı karşıyadır.

2009'da ekonominin yüzde 4,7 oranında küçüldüğü ülkemizde yeni büyüme oyunlarının sıcak para ve yüksek ithalat bağımlılığına bağlı olduğu gerçeğinin üzeri örtülmek istenmektedir. Gerçek göstergeler olan işsizlik ve çalışan kesimlerin yoksulluğu ise göz ardı edilmektedir.

Diğer yandan Gayri Safi Milli Hasıla'dan emekçilerin aldığı pay giderek düşmektedir. Emekçilerin 2006 yılında GSMH'dan aldığı pay yüzde 35 iken günümüzde yüzde 17'lere kadar düşmüştür. Düşük ücretlerin ve işsizliğin yarattığı yoksulluk ve açlık toplumda insan onurunu ayaklar altına alacak boyutlara ulaşmıştır.

Üretimden, sanayileşmeden ve istihdamdan uzak bir büyüme, ancak dış kaynakların ülkemize daha fazla kâr elde etmek için gelmesi ile mümkün olabilir. Borsaya, devlet kâğıtlarına ve

hizmet sektörlerine gelen sıcak para ve doğrudan yabancı sermaye, gerçekte üretim ve ihracatın fason üretime dayalı olmasını koştulamakta ve dış borç yükünü arttırmaktadır.

AKP iktidarı, Türkiye ekonomisinin krizden etkilenmediğini, büyümeye başladığını söylüyor. Gerçekler emekçi halktan gizleniyor ve başarısızlıklarını gizlemek için rakamlar cilalanıyor. Mali oligarşinin, Türkiye ekonomisini spekülâtif rakam oyunları ile şişirdiği aşikardır.

Ekonomiyi saran bu finansallaşma dünyada da korkunç boyutlardadır. Dayatılan serbestleşme, finansallaşma politikalarıyla birlikte reel sektörde kullanılan her 1 dolara karşılık dünya finans piyasalarında 25-30 dolarlık bir işlem hacmi gerçekleşmektedir. 1970'lerde günde yaklaşık 190 milyar dolar hacmi olan döviz piyasası işlemlerinin 2008-2009'da 1,8 trilyon dolara ulaşmış olduğu, bu rakamın dünya ticaret hacminin 70 misline ulaştığı bilinen bir gerçektir. Kapitalizmin insanlığa dayattığı, finansal hareket şişkinliği ile oluşan bir balon ve halklara yönelik bağımlılık ve sömürü zinciridir.

Liberal uygulamaların bir parçası olan iş ve sağlık yasalarıyla çalışanların hakları budanmakta, halkımızın sağlığı piyasa koşullarının insafına terk edilmektedir. TEKEL örneğinde bütün çıplaklığıyla görülen 4/C v.b. uygulamalar sonucu özel sektörde de doruğa çıkmış olan güvencesiz istihdam biçimleri ile işsizlik ve çalışan yoksulların sayısı hızla artmaktadır. Egemen ekonomik politikaların belirleyicileri, ülkemizi ucuz iş gücü deposu olarak görmekte, emekçilerin her türlü sağlıksız ve güvenliksiz koşullarda çalıştırılmasına yol açmaktadır. Bu koşullarda çalışılan iş yerlerinde pek çok iş cinayeti de meydana gelmektedir.

Sermayenin sınırsız sömürüsü ülkemizi işçiler için bir cehenneme ve mezarlığa çeviriyor. Bursa'da, Balıkesir'de ve son olarak Zonguldak'ta madenlerde işçiler katledilirken, ölüm yoksulların kaderi olarak sunuluyor. AKP iktidarı ise işsizliğe çözüm olarak esnek çalışmanın yaygınlaştırılmasını sunuyor. Tamamen güvencesiz hale getirilen çalışma hayatı, taşeronlaşma ve esnek çalışmayla dün Tuzla'da işlenen cinayetler bugün madenlerde sürdürülmektedir.

Özellikle 80'li yılların başından itibaren uygulamaya konulan özelleştirme, taşeronlaşma, rödovans vb gibi yanlış uygulamalar; diğer alanlarda olduğu gibi kamu madenciliğini küçültmüş, kamu kurum ve kuruluşlarında uzun yıllar sonucu elde edilmiş olan madencilik bilgi ve deneyim birikimini dağıtmıştır. Yoğun birikim ve deneyime sahip olan kurum ve kuruluşlar yerine üretimin, teknik ve alt yapı olarak yetersiz, deneyim ve uzmanlaşmanın olmadığı kişi ve şirketlere bırakılması, buna ek olarak kamusal denetimin de yeterli ve etkin bir biçimde yapılamaması iş kazalarının cinayete dönmesine neden olmaktadır.

AKP Hükümeti'nin enerji politikaları iflas etmiştir; 8 yıllık iktidarı boyunca Türkiye'nin enerji bağımlılığında değişim olmadığı gibi nükleer santral macerasıyla Türkiye, güçler savaşında bir piyon konumuna sokulmaktadır. Hükümet imzaladığı nükleer anlaşmaların içeriğini kendi halkından gizleyecek kadar antidemokratik bir biçimde ülkemizi nükleer bir maceraya sürüklemektedir.

Yıllardır izlenen yanlış enerji politikaları sonucunda ülkemiz enerji konusunda tamamen dışa bağımlı bir hale getirilirken enerji ihtiyacını karşılamak adına plansız ve yanlış yer seçimleriyle hayata geçirilmeye çalışılan termik santral ve hidroelektrik santraller, kurulmak istenilen yörelerde yaşanacak ekolojik ve kültürel yıkımın habercisi haline gelmektedir.

Dünyada eşi ve benzeri olmayan en az 12.000 yıllık tarihi olan antik Hasankeyf'in ekolojik, kültürel-tarihi zenginliği ve baraj gölü alanında kalacak 300 civarında höyük, 2.000 civarında mağarayı korumak ve baraj yapımından dolayı zarar görecektir. Resmi rakamlara göre 55.000'den fazla insanın kültürel, sosyal ve ekonomik hakları dikkate alınmamaktadır. Geçmişte ve bugün ülkemizde kısa ömürlü barajlar için Zeugma'da, Allianoi'de yapılan kültür katliamlarının benzeri Hasankeyf'te; çevre ve doğa katliamları da Munzur'da, Fırtına Vadisi'nde yapılmak istenmektedir. Unutmamak gerekir ki enerji üretiminde alternatifler geliştirilebilir, ancak tarihi-kültürel ve doğal değerlerimizin alternatifi yoktur.

Diğer yandan emperyalizm, AKP eliyle ülkemizin zaten sorunlu olan demokrasisini daha fazla vesayet altına almaktadır. Bu anlayışın siyasi, sosyal yaşamdaki tezahürlerine, emek-meslek örgütleri üzerinde kuşatma; üniversiteler, bilim kurumları ve yargı üzerindeki güç mücadelesi ile anayasa referandumu gibi konularda sık sık rastlanmaktadır. Ülkemizde ekonomik düzelme, refah, sosyal adalet, hakça paylaşım ve özgürlüklerin esas alındığı bir siyasal mücadele yerine statükocu, bürokratik iktidar sahiplerinin çatışmacı, darbeci, vesayetçi siyaset tarzı ile uluslararası sermayeye eklenmiş muhafazakar liberallerin, neo-osmanlı siyaset tarzı arasındaki mücadelesi şeklinde topluma dayatılmaktadır.

Önce "Kürt Açılımı" denen daha sonra sırasıyla "Demokratik Açılım", "Milli Birlik ve Beraberlik Projesi" ve en son "Devlet Projesi" adını alarak gerçek kimliğini gösteren uygulamalar, ABD'nin bölgesel emperyalist politikalarının AKP eliyle hayata geçirilmesidir. Demokratikleşme ile bir alakası olmayan bu sürecin antidemokratik sonuçları itibari ile bir yanılsamadan ibaret olduğu yaşanarak görülmüştür.

Giderek daha baskıcı/otoriter uygulamaları hayata geçiren, toplumsal alanı dinsel gericilikle kuşatan bir iktidardan demokrasiyi geliştirmesi elbette beklenemez. AKP Kürt sorununu da diğer sorunlar da olduğu gibi, kendi renginden bir ülke yaratma uğraşısı çerçevesinde ele almaktadır.

AKP'nin geliştirdiği bölgenin emperyalizmin çıkarları doğrultusunda düzenlenmesi ve 'ılımlı İslamcılık' içerisinde ümmetçi temelde bir arada olma politikaları bugünkü karanlığın katmerlenmesi ve geleceğimizin teslim alınmasından başka bir anlama gelmeyecektir.

AKP iktidarının açılım dediği şeyin boyun eğdirmekten başka bir şey olmadığı görülmüştür. Sulukule'den sürülen Romanlarla "Roman Açılımı", Alevisiz Alevi çalıştaylarıyla "Alevi açılımı", Kürtsüz Kürt sorunu çözümlerinin ülkeyi getirdiği yer, baskılar, eşitsizlikler, tutuklamalardır. Barış ve kardeşliği savunanların silahlara ve ölümlere karşı yaşamı savunmak için daha fazla mücadele etmesi gerekmektedir.

Türkiye'nin en önemli sorunu olan Kürt sorunu bütün yakıcılığıyla gündemdeki yerini korumaktadır. Kürt sorununun bugüne kadar çözülememiş olması ülkemizde çok ciddi ve derin tahribatlar yaratmıştır. Ekonomisi zayıf olan Türkiye'nin yüz milyarlarca dolar kaynağı çatışmalı sürece aktarılmıştır. Binlerce köy boşaltılmış, milyonlarca insan yerinden-yurdundan ve dolayısıyla üretimden kopararak şehirlerin varoşlarında açlık ve sefaletle karşı karşıya bırakılmıştır. Bunun yanında, kırk binden fazla insanımızın yaşamına mal olan bu çözümsüzlük sürecinde, gençlerimizin yaşamlarını yitirmeye devam ediyor olması, hepimizin yüreklerinde derin yaralar açmaktadır.

Kürt sorunundan kaynaklı çatışmalar ülkemizin ekonomik kaynaklarını tükettiği gibi, halklar arasında kardeşlik duygularını da zedelemektedir. Çatışma ortamının yarattığı gerilimle toplum kampaşmaya itilmekte, çatışmada ölenlerin cenazeleri gösteriye dönüştürülerek, ölümler üzerinden siyaset yapılmaktadır. AKP siyasi iktidarının demokratik açılım paketi, bölgede 30 yıla yakın yaşanan silahlı çatışmaları ve şiddeti bitiremediği gibi Kürt sorununu çözebilecek bir yaklaşıma da sahip değildir. Bölgede siyasal, kültürel, toplumsal ve ekonomik haklar sağlanmadan, sanayileşme, yatırım ve istihdam yaratılmadan çözümün gelmesi zor görünmektedir. Sağduyunun ve barışın egemen olması için gayretlerin sürdürülmesi gerekmektedir.

14 Nisan 2009 tarihinde başlayan ve 24 Aralık 2009 tarihinde gerçekleşen tutuklamalarla devam eden operasyonlarda, halkın demokratik iradesiyle, çok yüksek oranlarda oy alarak seçilmiş belediye başkanları, siyasetçiler, demokratik kitle örgütü temsilcileri kelepçelenmiş, kelepçeli görüntüleri basınla paylaşılmış ve akabinde tutuklanmışlardır. Operasyonlar kapsamında tutuklananların arasında, çeşitli dönemlerde TMMOB içerisinde görev almış olan 9 üyemiz bulunmaktadır. Tutuklananlar, aradan geçen 1 yılı aşkın süre içinde yargı karşısına çıkarılmamıştır. Sorunun siyasi çözümünün tartışıldığı bir ortamda, 1500 siyasetçinin tutuklanması ise askeri çözüm arayışının son bulmadığının en açık göstergesidir.

Ülkemiz, yukarıdan aşağıya bürokratik dönüşümler, aşağıdan yukarıya cemaat-tarikat ağlarıyla kuşatılmaktadır. Siyasi iktidar, her geçen gün anti demokratik öğeleri biraz daha kökleştirmektedir. Bu kapsamda son yıllarda siyasal gündemlerin önemli bir başlığı, yapılmak istenen anayasa değişiklikleri olmuştur. Süreç içerisinde anayasada birçok değişiklik yapılmıştır. Ancak bu değişiklikler de 12 Eylül hukukunun ve karanlılığının ülkemiz üzerinden kalkmasına olanak sağlamamıştır. Yapılacak değişiklikler de 12 Eylül Anayasasının gerici faşist niteliğini değiştirmeyecektir.

Anayasa değişiklikleri AKP iktidarının mutlaklaştırılması ve kamu varlıkları ve ülke kaynaklarının pazarlanması ve satışının önündeki hukuki engellerin kaldırılmasını amaçlamaktadır. Öncelikli olarak biz, "12 Eylül Anayasasına hayır" derken, tuzağa düşmeksizin "Siyasal iktidarın çıkar ve hedefleri doğrultusunda hazırlanan anayasa değişikliklerine de hayır" diyoruz.

Ülkemizde darbe-demokrasi ikilemi yaratılarak neo-liberal değişim sürecinin üstü örtülmektedir. Sistemin yeni düzene uyum sağlayamayan eski kalıntılarının tasfiye operasyonu, derin devlete, darbecilere karşı demokrasi zaferi gibi gösterilmektedir. Oysa darbecilikle mücadele 12 Eylül sistemi ile mücadeledir. Gericileşme, neo-liberal politikalar, küresel kapitalizmin güç merkezlerinin güdümünde bir Türkiye, 12 Eylül düzeninin bir sonucudur. Bu düzenle hesaplaşmadan darbecilikle, darbecilerle hesaplaşamaz.

12 Eylül Anayasasına da, onun bir devamı olan AKP anayasasına da "hayır" diyoruz. Eşitlikçi, özgürlükçü bir anayasa ancak demokratik katılımın bütün kanalları açılarak yapılabilir. Demokratik katılım olanaklarının önünü açmak üzere başta yüzde onluk seçim barajı, siyasi partiler ve seçim yasaları olmak üzere toplumun siyaset yapma olanaklarını engelleyen tüm yasaların değiştirilmesi için bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da mücadele edeceğiz.

Yine meslek alanlarımızı yakından ilgilendiren "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun", "Demokles'in kılıcı" gibi başımızda

sallanmakta ve serbestleştirmeler eşliğinde meslek alanlarımız daraltılmak istenmektedir. Bu yasa ile Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nun 34 ve 35. maddeleri ile Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Kanun'un 1. ve 7. maddelerinin uygulanması engellenerek, yabancı mühendislerden istenmesi zorunlu olan denklik belgesi kaldırılmak; yabancı mühendis ve mimar istihdamında Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile TMMOB'nin görüş bildirmesi uygulamasına son verilmek istenmektedir. AB, "hizmetlerin serbest dolaşımı" kapsamında ülkemiz mühendis ve mimarlarına kendi ülkelerinde bu olanakları sunmaz iken, bu tasarının yasalaşması halinde, AB vatandaşı mühendis ve mimarlar, ülkemiz mühendis ve mimarlarından daha üstün bir konuma getirilecektir.

AKP iktidarı, ilgisiz bir yasada yaptığı değişiklikle kamuoyunu atlatmıştır. "Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"a eklenen bir madde ile Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun'un 12. maddesi sessizce değiştirilmiş, TBMM gündeminde bekleyen "Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun"un bazı hükümleri, gizlice Meclis'ten geçirilmiştir. Böylece yabancı mühendis, mimar ve şehir plancılarının akademik ve mesleki yeterliliklerini kanıtlamalarına gerek kalmadan ülkemizde çalışmalarını sağlamıştır.

AKP'nin toplumsal yaşamı kuşatma projesinin bir parçası olarak, meslek örgütleri üzerinde baskısı devam etmektedir. Cumhurbaşkanının, seçilmesinin hemen ardından Devlet Denetleme Kurulu'na yaptığı ilk görevlendirmenin meslek örgütlerinin incelenmesi olması bu baskının önemli bir göstergesidir.

Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu (DDK) tarafından hazırlanan rapor, özü itibarı ile "siyasal iktidara bağlı meslek örgütleri yaratılması"nı hedeflemektedir. AKP iktidarı eliyle kamuda yürütülen siyasal kadrolaşma ve yandaş sermaye yaratma çabasının yanı sıra meslek örgütlerini ele geçirme sürecinde yeni bir aşamaya geçilmiştir. Ne yazık ki tarafsız bir konumda olması gereken Cumhurbaşkanlığı makamı da DDK aracılığıyla AKP siyasetinin bir parçası haline gelmiştir.

TMMOB üyeleri, kurumsal kimliğimize yönelik her türden baskıya karşı duracak, Türkiye'nin demokrasi mücadelesi içerisinde emek ve meslek örgütleri ile birlikte yürümeye devam edecektir.

TMMOB 41. Olağan Genel Kurulu, ülkemizin emekten ve halktan yana güçlerinin kararlılığını, mücadele azmini, birlik ve dayanışma bayrağını yükseltme iradesinin önemini bir kez daha dile getirmektedir.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Genel Kurulu aşağıdaki konuları yeniden vurgulamaktadır;

- DDK raporu başta olmak üzere, TMMOB örgütlülüğüne siyasi iktidar eliyle yapılan tüm saldırılara son verilmelidir.
- Meslek alanlarımızı yakından ilgilendiren "Yabancı Mühendislerin Çalışma Yasası" başta olmak üzere diğer mesleki düzenlemeler adı altında TMMOB'nin işlevsizleştirilmesi ve yetkilerine karşı yapılacak her türlü saldırılar sonlandırılmalıdır.

- Ülkemizin tüm varlıklarının özel sermaye istismarından kurtarılarak özelleştirmelerin durdurulması, özelleştirilen halka ait varlıkların kamulaştırılması ve kamu kuruluşlarının yeniden güçlendirilmesi gerekmektedir.

- Toplumsal gönencimizin arttırılmasına yönelik ulusal, bölgesel ve kentsel düzeyde planlı ve kamusal bir ekonomi politikası doğrultusunda, kamusal kaynaklara dayalı ve planlı modeli esas alan istihdam odaklı sanayileşme ve kalkınma politikaları gecikmeksizin uygulanmalıdır.

- Dünya Bankası, IMF, AB ve benzeri kuruluşların dayattıkları, yerli işbirlikçilerin uyguladıkları "yapısal uyum ve istikrar programları"nın reddederek, emeğin iradesini egemen kılan ekonomik ve toplumsal politikalar üretilmelidir.

- Ülkemize dayatılan dışa bağımlı enerji politikaları terk edilmelidir. Yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarına öncelik veren bir enerji politikası gözetilmelidir.

- Standart dışı ve enerji yoğun teknolojilerin ithal edilmesinin önlenmesi, mevcut tesislerde enerji verimliliğini artıracak, çevreyi koruyacak, çevre dostu teknolojiler uygulanmalıdır.

- Nükleer enerji santralleri ile Türkiye'nin dışa bağımlılığı arttırılmaktadır. Kurulum, işletim ve söküm maliyetleri, çevresel etkileri, atık sorunları ile gelişmiş ülkelerin terk ettiği nükleer santral macerasına son verilmelidir.

- Yabancılara imtiyaz tanıyan maden aramalarından vazgeçilmesi ve ulusal kaynaklara dayalı, maden arama, işletme ve enerji politikası izlenmelidir.

- Madenlerimizin, jeotermal kaynaklarımızın, kıyı ve ormanlarımızın yerli ve yabancı sermaye tarafından yağmalanması durdurulmalıdır.

- Üniversitelerde özerk ve katılımcı bir eğitim ortamı sağlanması için 12 Eylül düzeninin bir ürünü olan YÖK kaldırılmalıdır.

- Eğitimde, öğrencileri müşteri olarak gören girişimler ve eğitim hizmetlerini bütünüyle bir pazar haline getirme çabaları sonlandırılarak; ilköğretimden üniversiteye parasız, eşit, bilimsel, demokratik ve fırsat eşitliğine dayalı anadilde eğitim yaşama geçirilmelidir.

- Mühendislik, mimarlık, şehir planlamacılığı eğitim ve öğretim programları çağdaş teknolojiye ve bilim politikalarına uygun olarak emekten ve halktan yana yeniden düzenlenmelidir.

- Üniversite çevrelerinde üniversite olanakları kullanılarak oluşturulan teknoloji bölgelerinde öğrencilerin ucuz işgücü olarak kullanılmasına karşı durulacaktır.

- Barınma, sağlık ve eğitimin temel insan hakları olduğunu esas alınarak, her türlü özelleştirmeye son verilmelidir.

- 12 Eylül Anayasası ile gasp edilen grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı bütün çalışanlara yeniden tanınmalıdır.

- Kapitalizmin emeği baskı altına alan stratejilerine karşı, istihdam bir hak olarak tanınmalı, istihdam arttırılmalı ve çalışma koşulları iyileştirilmelidir.
- İş sağlığı ve iş g¼venliđi hizmetleri kamusal bir hizmet olarak algılanmalı, bu alanda çalışma koşulları arasındaki nedensel ilişkileri araştıracak ve bilimsel araştırma yapacak kurumlar oluşturulmalıdır.
- İş sağlığı ve iş g¼venliđi eğitimlerinde ilgili meslek örg¼tleri yetkilendirilmelidir. Meslek hastalıklarına ilişkin çalışmalar geliştirilmeli, meslek hastalıkları hastaneleri işlevine uygun olarak yapılandırılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır.
- Başta d¼ř¼nce ve örg¼tlenme özg¼rl¼đ¼ olmak üzere t¼m demokratik hak ve özg¼rl¼kler sağlanmalı, demokrasinin ön¼ndeki engeller kaldırılmalıdır.
- 12 Eylül Faşist Cuntasının hazırladığı mevcut Anayasa ve AKP tarafından hazırlanan yeni Anayasa Taslağı yerine, t¼m toplumsal ve siyasi oluşumların katılımının sağlandığı, t¼m kimliklerinin g¼vence altına alındığı özg¼rl¼kç¼, demokratik, eşitlikçi bir anayasa yapılmasının ön¼ndeki engeller kaldırılmalıdır.
- Saldırı ve katliamların ardındaki gerici-faşist çete tipi örg¼tlenmeler her türlü bağlantıları ile ortaya çıkarılmalı ve sorumluları adalete hesap vermelidir.
- Kamu ihale Yasası'nda yapılan değişikliklerle ihalelerde kamu denetimi azaltılarak yaratılmak istenen rant ve talana karşı çıkılmalıdır.
- Ulaşım politikasında tek ç¼z¼m olarak sunulan karayolları yatırımları yerine Şehir içi ve Őehirlerarası raylı sistem yatırımlarına ağırlık verilmelidir.
- Bir deprem ¼lkesi olan ¼lkemizde deprem gerçeği siyasi iktidarlarca umursanmamakta ve kabul edilmemektedir. Deprem gerçeğini s¼rekli gündemde tutmaya yönelik çalışmalar etkin olarak yapılmalı, konunun b¼t¼n akt¼rlerinin katıldığı Ulusal Deprem Konseyi yeniden kurulmalıdır.
- Siyasi iktidarın TOKİ önc¼l¼đ¼nde halka konut yapma adı altında sunduğu projeler, zamanla rant sağlamaya d¼n¼řm¼řt¼r. TOKİ, uygulamaları ve harcamaları çerçevesinde denetime açılmalı; örg¼tlenmesi ve uygulama politikaları, halkın barınma ihtiyaçları çerçevesinde yeniden d¼zenlenmelidir.
- Kentsel d¼n¼ř¼m adı altında kentlerin hoyratça yıpratılması ile yeni gelişme alanları açmak yerine, öncelikle yerel değerleri içeren mevcut yaşam alanlarının halkın karar s¼reçlerine katılımı ile sağlıklı ve yaşanır duruma getirilmesi sağlanmalıdır.
- Kentsel mekanlar, toplumsal yarar ve kullanım değerleri ilkesi etrafında ¼retilmeli, paylaşılmalıdır. Doğal-k¼lt¼rel varlıkların koruma-kullanma dengesi içerisinde yaşatılmasının yolları bulunmalıdır.
- "Veteriner Hizmetleri, Bitki Sağlığı ve Yem Kanun Tasarısı"nın yasalaşması durumunda gıda g¼venliđi ve halk sağlığı konularında yaratılacak tehlikenin yanı sıra 15.000'in üzerinde ziraat,

gıda ve kimya mühendisi işsiz kalacaktır. Mühendissiz gıda işletmeleri öngören, halk sağlığını tehdit eden bu tasarıya karşı mücadele edilecektir.

- Tarım arazilerinin yok olmasına, kirlenmesine, GDO'lu gıdaların ülkemize sokulmasına, çiftçimizi üretimden, tarlasından koparan işsiz, yoksul bırakan politikalara son verilmelidir.
- Tarım ve hayvancılıkla uğraşan üreticiler desteklenmeli, et ithaline de olanak sağlayan dışa bağımlılık sona erdirilmelidir.
- GAP Projesi kapsamındaki sulama projeleri IMF ve Dünya Bankası dayatmalarına karşı çıkılarak hızla bitirilmelidir. Bölge halkının yararına gerçek bir toprak reformuna gidilmelidir.
- Ülke ormanlarının 2/B, özel ağaçlandırma vb. adı altında rant sağlanarak talan edilmesine son verilmelidir.
- Dünya Bankası'nın baskıları ile suyun ticarileştirilmesine karşı çıkılmalı, özellikle temiz suya erişimin en temel insan haklarından biri olduğu kabul edilmelidir. Su ve suya bağlı hizmetlerde çevre ve insan esas alınarak suyun mülkiyeti ve hizmetlerinin kamuda kalması sağlanmalıdır.
- Ülkemizin ırkçı şoven yaklaşımlar temelinde kamplaştırılmasına karşı çıkmak, Kürt sorununu çözmek için; bir arada kardeşçe yaşamı, barış, demokrasi ve halkların kardeşliğini savunmak ve demokratik yaklaşımları egemen kılmak için mücadele edilecektir.
- Ülkemizin çok kültürlü ve çok kimlikli yapısı dikkate alınmalı; kimliklerin ve kültürlerin reddedilmediği; tüm dillerin, kültürlerin, inançların ve renklerin kendilerini özgürce ifade ettiği bir toplumsal düzen oluşturulmalıdır.
- Taş attığı gerekçesiyle yargılanan ve cezaevinde tutulan TMK mağduru çocuklar serbest bırakılmalıdır.
- Halkın gündelik yaşamda kullandığı tüm dillerin önündeki baskılara son verilmelidir
- Emperyalizmin savaş ve işgal politikalarına alet olunmamalıdır. ABD, incirlik başta olmak üzere savaşa lojistik destek olan üsleri, limanları ve nükleer başlıkları ile ülkemizi ve bölgemizi derhal terk etmelidir.
- Eşitlikçi bir toplum yaratma mücadelemizde, özgürlüklerimizi savunmak için, gündelik hayatın her alanını kuşatmaya çalışan tarikat ve cemaatler eliyle yürütülen gerici ablukaya karşı mücadele edilecektir.
- Kendi örgütlü özgücümüze dayanarak, bütün emek ve demokrasi güçlerinin birlikte mücadelesi ile küresel kapitalizmin ve onun temsilcisi AKP'nin saldırılarına karşı durulacaktır.
- Kadına yönelik şiddeti ve toplumsal hayatın her noktasında cinsiyet ayrımcılığı önlenmeli, politik, ekonomik ve kültürel alanda pozitif ayrımcılık desteklenmelidir. Tüm emekçi kadınların mücadelelerinin yanında olmak, ortak mücadele etmekle birlikte, TMMOB örgütlülüğü içinde kadın örgütlenmesi geliştirilmelidir.

TMMOB bundan önce olduğu gibi, gücünü örgütünden alarak; birlikte karar alma, birlikte üretme, birlikte yönetme ilkesini yaşama geçirerek, önümüzdeki dönem zorlaşan koşullarda; emperyalizme ve gerici faşist saldırılara karşı mücadeleyi, sorunlarını halkın sorunlarından farklı görmeden, saldırılara karşı bütün birimleriyle birlikte halkımızın yanında el ele mücadelesini sürdürecektir.

Kapitalizmin ve emperyalizmin askeri, ekonomik, politik ve kültürel tüm örgütlerinden bağımsız, "Bir Başka Dünya, Bir Başka Türkiye Mümkün"dür.

YAŞASIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELEMİZ.

YAŞASIN TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜ

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği
41. Genel Kurulu